

trakt med 90 Landbrugere, der hver dyrke 2 Tønder Land med Kartoffler, og Fabrikken giver dem 2 Kr. pr. Tønde Kartoffler. Denne Industri kunde yderligere ophjælpes, naar man nu vilde lægge nogen Told paa denne Stivelse. Der viser det sig atter, at det er meget vanskeligt at hjælpe Landbruget ved en Told paa Landbrugsprodukter. Det er ganske rigtigt, at 2 Kr. pr. Tønde Kartoffler forrige Aar var en meget god Pris, og hvis Fabrikken kunde give det, vilde det være en god Hjælp; men i Aar kan man ved Aalborg Havn sælge Kartoffler til 3 Kr. pr. Tønde, og den omtalte Kontrakt vilde altsaa i Aar være ret uheldig for de paagældende Landmænd. Det viser sig derfor, at dette er et meget vanskeligt Felt at komme ind paa.

Jeg skal til det ærede 3dje Medlem for 5te Kreds (Brun), med hvem jeg før har diskuteret denne Sag, kun sige følgende: Han mener, at den af ham omtalte Produktions uhyre Størrelse var til Skade for os, thi hvis vi producerede mindre, og der altsaa kom mindre til England, vilde Efterspørgslen efter vore Varer blive større og Priserne selvfølgelig ogsaa større. Dertil maa jeg for det første sige, at har vort Landbrug overhovedet Overskud af sin Produktion, saa maa det dog egentlig være det bedste at producere saa meget som muligt, og jeg tror ikke paa, at vi kunne faa større Priser ved at føre mindre til England. Det kan maaske vise sig i et enkelt Tilfælde, og jeg ved meget godt, at det ærede Medlem kan nævne mig et enkelt Tilfælde, hvor det har vist sig, at en mindre Tilførsel har hævet Prisen, men der var der Tale om en tilfældig mindre Tilførsel, en mindre Tilførsel i en ganske kort Tid. Hvis vi derimod i et Par Aar komme med en mindre Tilførsel, saa skal selvfølgelig det Hul stoppes, som derved fremkommerovre i England, der kommer da andre Nationer til med deres Varer, og Priserne ville saa i Løbet af ganske kort Tid sænkes igen.

Det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (la Cour) udtalte, at Delegeretmøderne ikke ere et Udtryk for Landbruget. Det var en ret stærk Udtalelse for os jydsk Landmænd, som det ærede Medlem for øvrigt ogsaa hører til. Jeg ved i alt Fald ikke, hvorledes det jydsk Landbrugs Meninger give sig Udtryk paa anden Maade end gennem Delegeretmøderne i Jylland; jeg tror, at disse dog virkelig maa kaldes det bedste Udtryk for Landbrugets Mening, og jeg kan ikke forstaa, at det ærede Medlem vil benægte, at disse ere et virkeligt Ud-

tryk for Landbrugets Mening, for hvor vil han ellers søge et Udtryk for denne? Han kan jo dog ikke søge et saadant Udtryk i Udfaldet af Landstingsvalget i Randers; det er umuligt af et saadant enkelt Valg at drage en Slutning om det jydsk Landbrugs Stilling i en Sag, og der er der efter min Mening kun det jydsk Delegeretmøde og de andre Delegeretmøder at holde sig til.

Jeg skal saa gaa en lille Smule over til, hvad det ærede Medlem udtalte om Landejendomspriserne Nedgang. Det er en sørgelig Kendsgerning, at Landejendomspriserne ere gaaede ned, men jeg tror ikke, at den Opgørelse, som findes i Landstingsudvalgets Betænkning, er ganske korrekt. Den Sammenstilling, som man har foretaget mellem de svenske Landejendommers Taksationsværdi og Prisfluktuationerne paa de solgte Landejendomme i Danmark, er vistnok noget misvisende. I alt Fald maa det, naar der staar, at der paa Salg af Landejendomme i 1885—94 (1896) fra Aaret 1885 til 1892—94 har været en Nedgang med 27,1 pCt., være en Skrive- eller Trykfejl, thi det er 17,1 pCt. Naar det endvidere angives, at ifølge Sveriges Statistik ansættes Taksationsværdien i 1885 til 2,197 Mill. Kr. og i 1896 til 2,221 Mill. Kr., maa dertil bemærkes, at deri ere Skovenes forøgede Taksationsværdi indbefattet, og den er 59½ Mill. Kr. Jeg tror derfor, at denne Statistik ikke er noget korrekt Udtryk for de virkelige Forhold. Da Sverige og det store Udbytte, som Sverige formentlig har gennem sin Toldbeskyttelse paa Landbrugsprodukter, overhovedet spille en stor Rolle i Betænkningen og for vore Landmænd, skal jeg gøre et Par ganske korte Bemærkninger om den Sag. Der er først det at bemærke, at man ikke saaledes uden videre kan drage Slutninger fra Forholdene i Sverige — lige saa lidt som fra ethvert som helst andet Land — og sige: Naar det og det har gavnet der, ville vi ogsaa have Gavn af det. Forholdene ere jo meget forskellige. Jeg skal blot nævne en Forskel, som straks falder i Øjnene, nemlig, at Befolkningen i Danmark med et rundt Tal er 2,200,000 og i Sverige 4,900,000; altsaa i Sverige noget over det dobbelte af Folkemængden i Danmark. Samtidig er Høstudbyttet i Danmark 24 Mill. Tdr. og i Sverige 28 Mill. Tdr., altsaa nogenlunde det samme, om end ganske vist lidt større i Sverige. Det er klart, at alene den Forskel, at der i det ene Land er 4,900,000 Mennesker og i det